

— Иди, че вижъ! Азъ право ти казвамъ, че тя е магьосница. Изяла и третото си дѣте.

Сега царьтъ вече толкосъ много се ядосаль, че неможаль да ѝ прости, а заповѣдалъ жива да я изгорятъ.

Когато всичко било готово и искали да я изгорятъ, тя показала съ ржцѣ да турятъ около нея дванадесетъ дъсчици и на тѣхъ да наредятъ приготвенитѣ за братята ѝ кърпи, шапки и ризи. Само за ризата на най-малкия братъ не стигнало за лѣвия му ржавъ. Бѣлоснѣжната-Розичка не можала да го свърши.

И щомъ като наредила тя всичко, въ въздуха зашумѣло, долетѣли 12 диви лебеди, всѣки взелъ своето и пакъ се скрили въ гората.

— Видите ли — казала злата мащеха, — тя е магьосница! По-скоро я хвърлете въ огъня, докато не сж догорѣли дървата.

— О, — казалъ царьтъ, — ние имаме много дърва, цѣла гора е при насъ. Мене ми се иска да видя, какво ще излѣзе отъ това.

И въ тази минута изъ гората излѣзли 12 красиви момци на коне; само най-малкиятъ братъ ималь намѣсто лѣва ржка едно лебедово крило.

— Какво правите вие тукъ, попитали младитѣ принцови.

— Искаме да изгоримъ моята царица, защото е магьосница, тя изѣде и третѣ си дѣца — отговорилъ царьтъ.

— Не е изѣла тя дѣцата си, — казали принцоветѣ. — Говори сега, сестро! Ти спаси насъ, спаси сега и себе си!

И Бѣлоснѣжната-Розичка заговорила и разказала какъ станало всичкото, какъ мащехата царица се промъквала въ нейната стая, какъ ѝ отвличала дѣцата, какъ си порѣзвала прѣста и ѝ мазала устата съ кръвта си.